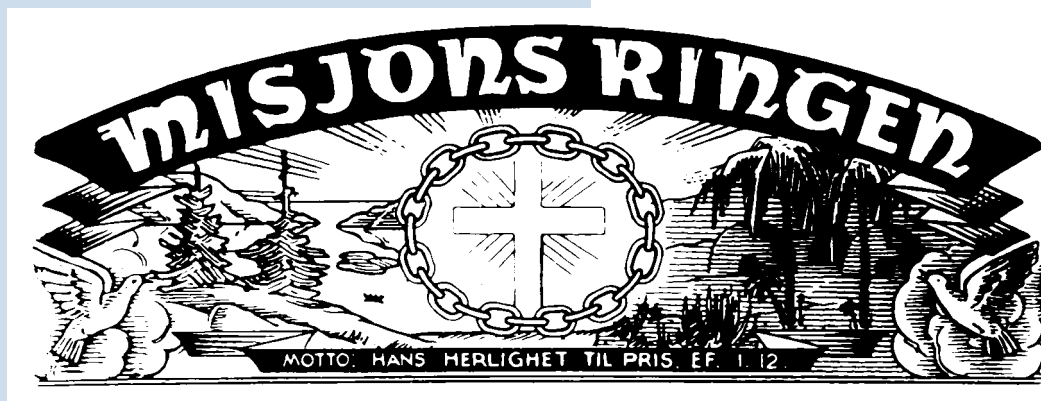

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 3 • 80. ÅRG. • 2011

INNHOOLD

	side
* Gud er der menneskene er.....	2
* 80 års jubileum.....	3
* Nytt fra misjonsmarken.....	4
* Hilsen fra Ebenezer-hjemmet .	8
* Kampen mot omskjæring	9
* Ny redaktør	10
* Helsing frå SMR i Giske.....	11

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1, 12

Gud er der menneskene er

*”Har jeg ikke befalt deg, vær frimodig og sterk, frykt ikke og vær ikke redd?
For Herren din Gud er med deg i alt det du gjør. Josva 1:9*

Hvordan kjennes det å starte opp igjen på et nytt semester? Vi er ca 1000 medlemmer i Norge fordelt på 48 grupper utover i Norges land. I tillegg er vi med i et samarbeid med misjonærer og nasjonale i forskjellige arbeidsoppgaver rundt om i verden. Som kristen organisasjon vil vi fortsatt støtte helsearbeid, diakoni og utviklingsarbeid. Vi vil gjøre behovene synlig og bruke mulighetene vi har i møte med utfordringene. Måtte Jesus Kristus kjent slik at mennesker kan leve livet sammen med ham.

Og så tenker jeg at noen dager er vi mest trøtte, kanskje mismodige og lutlei av alt som heter ansvar og forpliktelser. Da må vi få tak i det som gir inspirasjon til å holde ut. Har det kanskje med valg å gjøre ? Ja, er det ikke slik at vi mange ganger kan velge om vi vil se det som inspirerer og dermed lettere kunne velge bort det som tapper oss og i stedet se det som gir nye krefter, det som er viktigst? Tenk etter!

Vi må gjøre valg gjennom hele livet. Det er ikke godt for oss å bare ”la humla susa”. Likegyldighet tar knekken på både mennesker og utviklingsmuligheter. Er velstanden i Norge årsak til likegyldighet?

I høst fikk jeg være med på Maridalsspillet i Maridalen utenfor Oslo. Temaet var hendet omkring svartedauen og presenterte på en levende måte kirkens budskap i en utdøende bygd pga pesten, kirken og statens harde krav til fattige strevsomme mennesker i nød. Mange var nok de i den tida som ikke klarte å se Guds kjærlighet. ”Hvor er Gud nå” ropte menneskene i fortvilelse. Presten Sira-Lars strevde med å finne gode svar, men han sa. ”Gud er der menneskene er”. Ja, det er sant! Derfor har vi i SMR en oppgave i å være med å gjøre Jesus Kristus kjent i verden. At folk får erfare at er nær . Han har aldri glemt menneskene. Han vil gjerne bli tatt i mot og ta i mot. Kristen misjon er kalt til å være bærere av Guds gode vilje med menneskene.

Vi i SMR vil fortsatt hente vår styrke til hverdagene i dette fellesskapet med Jesus Kristus for å ha styrke til og orke å kjempe mot ondskap og urettferdighet.

God høst ønskes dere alle!

Torbjørn

MISJONSRINGEN

Bladet vårt er 80 år. Dette vil vi markere. SMR vart stifta i 1921, og 10 år seinare kom første nummer av "Misjonsringen" ut. Johanne Høeg var formann og redaktør i 46 år. Hennes første leder vil vi dele med kvarandre:

I Jesu navn. Så kommer det da ut dette første nummer av Misjonsringen. Bedre begynnelse enn å si i Jesu navn vet vi ikke. I Jesu navn ønsker vi det må komme til alle medlemmer av SMR med bud fra ham selv og hans rikes sak. I Jesu navn ønsker vi det må bringe hilsner fra oss her hjemme til søstrene langt der ute. I Jesu navn prøver vi å be for dere. Det er i hans navn dere har gått ut, og i hans navn skal gjerningene fortsette inntil Jesu Kristi dag kommer. Fra tittelvignetten til bladet: "Ringene som består av lenker, er et tegn på alle medlemmene. Ledd for ledd sluttes de sammen. Vi vil holde sammen, og gjør vi det blir også ringen sterk. Fra ringen går stråler oppad. Vi er en bønnering, og strålene, ja det er dine og mine bønner som skulle stige opp til nådens trone. Skal strålebuntene bli tettere og tettere – eller skal det bli glissent og tynt mellom dem? Det avhenger av deg og meg. Midt i ringen sees korset, og fra korset stråler kraften ut. Vi må aldri glemme at korset, Jesu Kristi kors, er midtpunktet og til det må vi alltid på nytt søke hjem! - Johanne Høeg

Håpet til redaktøren var at bladet kunne bli et bindeledd mellom tjenesten heime og ute. Dette har vi erfart. Bladet er framleis ein velkommen gjest. Brev frå misjonærane, rapportar

frå misjonsfeltene o.l skaper kontakt og interesse for arbeidet. Mange ting som står i Misjonsringen deler vi på møta. Aashied Klepp frå Volda på 103 år seier; "SMR og Misjonsringen betyr mykje for meg. Eg har vore medlem i alle år og vil vere det så lenge eg lever". Solbjørg Pilskog reiste ut i 1961. Ho takkar for rikt fellesskap i SMR; "Eg har fått lov å stå på bønnekortet i 50 år og er svært takksam for det!"

Så er det vi som skal føre arbeidet vidare etter 80 års jubileumet. Må Gud hjelpe oss til å vere trufaste i tenesta ute og heime. Motto for SMR er framleis: Hans herlighet til pris! – Ef.1,12.

Hjartelig helsing til alle SMR venner!

Petra Tverberg

NYTT FRA MISJONSMARKEN

Kjære alle dere i SMR!

Først vil jeg takke dere for all forbønn, det er så godt å vite at man har forbedere. Jeg, Inger Lise, jobber for Misjonsalliansen i Guayaquil. Sammen med mann og 3 barn kom vi hit for 3 år siden, og er nå i gang med vårt siste år her i Ecuador. Dagene er varierte, og det er mange spennende og uforutsette utfordringer i arbeidet. Jeg er blant annet rådgiver i hiv/aids prosjektet, og jobber også mye med samfunns-utviklingsprosjektet.

Dere i SMR støtter Sentrene Creer økonomisk, og jeg vil derfor benytte anledningen til å la dere bli litt mer kjent med dem. Creer er to dagsenter for barn og ungdom med funksjonshemminger, de ligger i hver sin fattige bydel her i Guayaquil, og har til sammen over 200 elever.

Centro Creer er som noen oaser midt i fattigdommen, der er det håp, glede, og der får mange mennesker en ny sjanse. Det brukes en metode på Centro Creer der alle elevene har sin individuelle plan, utgangspunktet er at alle kan vi sette oss mål vi kan oppnå. Man jobber mye med at barna skal lære seg å gjøre dagligdagse aktiviteter, for eksempel renhold, matlaging og å gå på markedet.

For noen uker ble jeg bedt om å skrive en artikkel om Centro Creer og da fikk jeg intervjue Leonora, hun er bestemor til Alexander og har hatt omsorgen for han fra han var en baby. Noen av dere har kanskje lest historien i Tsjili, men den er så fin at jeg tar sjansen på å dele den med dere her:

Alexander ble født for tidlig, han hører ikke, snakker ikke, har litt syn på ett av øyene, og har litt problemer med noen bevegelser. Da han var

8 måneder kom Bestemor på besøk, hun så at barnet ikke ble tatt godt vare på, og

ble enig med moren om at Alexander skulle få flytte hjem til bestemoren. De første årene var han bare hjemme med bestemoren, og lærte å gå da han var 5 år. Mens andre barn begynte på skole var Alexander hjemme. Han var en gutt som var aggressiv, sint, slo og han ville ikke dele med noen.

Da Alexander var 8 år begynte han på Centro Creer(CC), og da skjedde det store forandringer. CC ble hans livs sjanse! Han ble en rolligere gutt, og fikk det mye bedre med seg selv. Bestemoren forteller at her fikk han delta på mange praktiske aktiviteter, og lærte masse gjennom dette. Han har aldri lært å lese og skrive, men han lærte å overleve! I over 10 år var han elev på CC, og for 3 år siden begynte man å trene Alexander på å gjøre ting utenfor CC. De gikk på markeder, krysset lyskryss og øvde masse på lignende aktiviteter.

Nå er Alexander med i et prosjekt på CC som heter "Inkludering i Arbeidslivet", og for 1 år og 3 mnd siden fikk han fast jobb på en fabrikk som produserer plastposer, plastomslag til bøker og sekker. Her jobber han med å rydde, og stable ferdigsydde sekker.

Hvem hadde trodd dette sier bestemoren. Ingen hadde vel tenkt at denne babyen som bare var en byrde, og som ingen trodde det var håp for, en dag skulle være i jobb, og forsørge seg selv og 4 andre personer. Fremdeles undres familie og venner på hvordan det er mulig at han

har fått seg jobb forteller en stolt bestemor.

De handikappede i Ecuador har fått bedret vilkårene sine mye de 10 siste årene, blant annet er det nå en lov som sier at 4 % av alle ansatte på en arbeidsplass skal være mennesker med et handikap. Men Centro Creer trengs fortsatt, og er en institusjon som gir håp, mot og som stadig forandrer liv.

Takk for at dere er med å støtter dette viktige arbeidet.

*Mvh Inger Lise Hovda Dobbe
i Guayaquil i Ecuadoringer*

Kjære dere hjemme

Det er med stor takknemlighet jeg nå setter meg ved datamaskinen for å sende ut nyhetsbrev om Bethesda, resursscenteret for sjelesorg som ble etablert sammen med representanter for kirkeledere i Nepal for et år siden.

Jeg skriver dette fra Våle i Vestfold. Det er et godt sted å være selv om det ikke er det sted jeg hadde tenkt meg jeg skulle ha vært nå. Mange av dere vet at jeg forrige året var på Radiumhospitalet og fikk gjort en biopsi av en knute jeg har hatt i skjoldbruskkjertelen en stund. Det ble da sagt at det ikke var noen tegn til kreft, men det burte følges opp med nye prøver om noen måneder for å se hvordan det utviklet seg. Da jeg kom hjem denne gangen ble det altså tatt en ny biopsi, og denne gangen anbefalte de at jeg fikk høyre lob av skjoldbruskkjertelen fjernet mens jeg var hjemme for å få en sikker diagnose. Jeg ble operert den 4. august og har brukt et par uker for å komme igjen etterpå. For et par dager siden hadde jeg ny avtale med legen som fortalte meg at man ikke har funnet noen kreft i de fjernede knutene. Jeg er meget takknemlig for det betyr at jeg ikke trenger å komme hjem i desember for ny operasjon, som

ellers ville ha vært nødvendig. Nå skal jeg ta en blodprøve den 25. august og kan deretter reise tilbake til Nepal den 28. august.

Siden vi nå kan oppsummere det første virksomhetsåret kan jeg avsløre at vi alt som alt har kurset 110 kirkeledere, 75 menn og 35 kvinner under vårt første virksomhetsår. 18 av dem har gjennomført alle tre modulene, 39 har gjennomført 2 moduler og har den tredje planlagt i løpet av høsten, 53 har gjennomført den første modulen og har de gjenstående to modulene planlagt i løpet av høsten.

I tillegg har vi hatt 3-5 dagers introduksjonskurs i sjelesorg for 60 bibelskolestudenter, to retreatere med sammenlagt 39 deltakere, og et ad hoc kurs om depresjon og selvmord med 47 deltakere. Det siste var i samarbeid med en lokal NGO, Asal Chimeki, med tidligere Nepal-misjonær/psykiatrisk sykepleier Hanna Brekke fra Sandefjord som gjesteforeleser.

En prioritet dette året er å få i gang inntektsskapende virksomhet som kan være med og sponse den del av virksomheten som ikke blir selvberende. En mulighet er å holde konversasjonskurser i engelsk. På skolen lærer nepalere engelsk men de har ikke mulighet å bruke det de lærer. Mange som for eksempel ønsker å reise utenlands for studier, eller som i jobben har å gjøre med internasjonale gjester, er derfor rede å betale for å få øve seg i å snakke engelsk. På British Camp, der de driver med rekruttering av Gurkasoldater, finnes det til enhver tid koner til engelske offiserer som søker etter noe de kan engasjere seg i som frivillige. Jeg har vært i kontakt med dem om muligheten å rekruttere kursledere blant dem og de har svart meg positivt på det. Bankdirektøren vår har bekreftet at dette ville være et salgbar produkt i Pokhara som kunne gi reelle inntekter, forutsatt at kvaliteten er god og at priset blir overkommelig. Men vi trenger en erfaren pedagog, helst med engelsk som mors-

mål, som kan komme og hjelpe oss med å lage et opplegg, lære opp kursledere og sette igang virksomheten. Vil dere være med og be om at vi får kontakt med en ressursperson innenfor dette fagfeltet? Be også om at det ikke drøyer lenge, for vi trenger å komme i gang raskt med dette.

Dette første året har vi testet undervisningsmaterialet og prøvd ut metoder Bhuvan Devkota og frivillige medarbeidere har vært med og lagt til rette. Men nå må vi gå videre og lære opp medarbeidere som kan gjøre jobbene ede kursene selvstendig etter hvert. Det er et bønneemne at vi kan rekruttere to personer for dette.

Oppsummering av takkeemner og bønneemner:

- Takke for alle de rundt 200 kursdeltakerne vi hadde i løpet av det første virksomhetsåret. Be om at det de lærer på kurset skal få Ram Prasad Pandey betydning for tjenesten hver av dem står i!
- Takke for Krishna, Bhuvan og Ram for det arbeid de gjør i Bethesda og be for dem om mye glede og velsignelse i arbeidet! ha i løpet av høsten!
- Be for meg og de øvrige 7 styremedlemmene og de styremøter vi skal
- Be at vi klarer å rekruttere to medarbeidere som kan trenes til å bli kursholdere!
- Be også om at vi finner noen som kan hjelpe oss å etablere konversasjonskurser i engelsk som inntektsbringende virksomhet!

Og takk til alle dere som følger med og bærer dette arbeidet fram for Gud i bønn! «Hvis ikke Herren bygger huset, arbeider bygningsmennene forgjeves.» (Salme 127,1)

En varm hilsen til dere alle fra oss i Bethesda gjennom Mirjam (brevet er forkortet. Red.)

Kjære misjonsvenner!

Nå har jeg vært i Etiopia i nesten 2 år og i begynnelsen var jeg ikke helt klar over at dere i søstrenes misjonsring har meg på lista, når dere støtter oss sykepleierne og ber for arbeidet som blir gjort i forskjellige land. Etter hvert skjønte jeg det, men hittil har dere ikke hørt noe fra meg – det beklager jeg, men nå vil jeg gjerne komme med en liten hilsen.

Mitt navn er Sonja Küspert og jeg jobber for NMS i Etiopia. Noen har kanskje også hørt navnet mitt før. Fra 2002 til 2008 var jeg utsending for NMS på Madagaskar.

Her i Etiopia er jeg rådgiver for forskjellige prosjekter som drives av vår partnerkirke, Den Etiopiske Evangeliske Kirken Mekane Yesus (EECMY). Alle mine prosjekter er helserelatert og jeg jobber tett sammen med prosjektledere. På to plasser hjelper vi kvinner med fistelskade. Slike kvinner har svært vanskelige fødsler bak seg, hvor vanligvis ungen er dødfødt og kvinnene har en fistelskade som resulterer i at de lekker urin og/eller avføring. Vi kjører kvinnene til sykehuset, hvor de kan bli operert og over 95 % får helsa tilbake og dermed et verdig liv. I tillegg har vi regelmessige workshops, hvor vi underviser både menn og kvinner om skadelige tradisjoner som f.eks. omskjæring av kvinner og barnebryllup. På en av plassene får også kvinner med uterus prolaps hjelp. For å forebygge slike skader og for å senke tallene på mødre- og barnedødeligheten får 4 jenter et stipend for å utdanne seg som jordmødre. De er nå i andre året og i høst 2012

tar de eksamen. Etterpå jobber de i synodene som betalte for utdanninga. Akkurat nå mistet ei av jentene mora si og siden faren er død fra før, er hun og de 4 søsknene foreldreløse. Be gjerne spesielt for Toline at hun må få kraft og oppmuntring til å mestre livet sitt i den svært vanskelige tida. Heldigvis får hun også støtte fra skolen, som både har en sosialarbeider og en prest knyttet til fistulasykehuset.

Et annet prosjekt hjelper HIV-positive og aidsyke, tester folk og sprer kunnskapen om den farlige sykdommen og hjelper barn og ungdommer som pga. sykdommen har mistet sine foreldre og må klare seg uten dem. Prosjektlederen er veldig aktiv og med sin iherdige, årelange innsats har han klart å få tallene på HIV positive og aidsyke i sitt arbeidsområde til å gå ned.

Så driver vi også et prosjekt i Blånildalen, hvor folkegruppa Gumuz bor. Det er en marginalisert gruppe, som lever isolert fra den sentrale utviklingen. Vi støtter både skoler og elever og legger også vekt på at jenter kan fullføre sin skolegang. Siden det er høy analfabetisme får også voksne undervisning. Skrive- og leseopplæring blir knyttet til både praktiske ting som pengeforvaltning, helseopplæring og familieplanlegging. Et samvirkeforbund for bønder får hjelp i form av undervisning, redskaper og frø. Regionen er i og for seg fruktbar, men Gumuz er tradisjonell ikke bønder og trenger veiledning og hjelp for å drive landbruket på en effektiv måte. Det finnes også et helsesenter i dalen, som via prosjektet får opplæring og støtte i form av kjøp av medisiner, oppussing av

senteret osv. I løpet av siste året har standarten på senteret hevet seg betraktelig og flere syke henvender seg til det.

Min oppgave er, som nevnt ovenfor, å jobbe sammen med prosjektledelsen, veilede dem og å være med på noen av aktivitetene. Derfor reiser jeg ganske mye og besøker prosjektene regelmessig. De ligger i Wollega, en region vest for hovedstaten, som strekker seg helt til grensen til Sudan.

Takk for deres støtte og bønn! Jeg ønsker dere alle en riktig fin sommer!

Sonja Küspert

P.S.:

Hvis dere ønsker å vite mer om NMS sitt mangfoldige arbeid i Etiopia, ber jeg dere om å følge med i "Ny Blomst". Navnet er rett og slett en oversettelse av det amhariske "Addis Abeba", hovedstaden i Etiopia, som betyr altså "ny blomst". Vår "Ny blomst" er et nettbasert nyhetsblad som utkommer fire ganger i året. Her kan du lese om den lille staben vår og om de mange prosjektene som NMS støtter i Etiopia, og om alt som rører seg omkring NMS Etiopia. Bladet finner dere på internett på følgende måte: Gå inn i www.nms.no. Klikk på "NMS i verden", deretter på "Etiopia", så på "Ressurser – finn mer informasjon om NMS i Etiopia", til slutt på "Nytt fra prosjektene". Her ligger alle "Ny Blomst" som hittil har kommet ut. Og selvfølgelig kan alt dere ser og leser der brukes ubegrenset til å drive reklame for NMS sitt arbeid!

KASSEREREN HAR ORDET:

Landsstyret takker alle som har gitt en gave, liten eller stor, sammen med kontingentinnbetalingen for 2011.

Hilsen fra Ebenezer-hjemmet

William MacDonald skriver i sin kommentar til det første verset i Fil.4 at apostelen Paulus virkelig elsket mennesker, og det er uten tvil en av hemmelighetene til hans effektivitet i arbeidet for Herren. Her på Ebenezer vet vi at Herren også kaller oss til å elske folkene han har plassert i vår omsorg, og vise denne kjærligheten i vår daglige omgang med beboerne, arbeiderne og volontørene. Bare ved Hans kjærlighet og nåde som strømmer gjennom oss kan vi være effektive i denne tjenesten.

Så langt har dette året vært både tilfredsstillende og stressende. Vi har hatt grunner til å juble og være takknemlige til Herren for hans hjelp og støtte, men samtidig har flere av våre ansatte blitt syke, noe som har skapt utfordringer ved at et minimum av arbeidere skal få Hjemmet til å fungere knirkefritt slik at beboerne likevel mottar best mulig pleie. Vi håper dere kan bo om at Herren åpner døren for at de rette volontørene skal komme og hjelpe oss.

Vi takker Herren for at Han har beriket vår "familie" med en ny mannlig beboer. Ichron Ya'acov. Nissims kone døde for over et år siden og sviktende helse gjorde det nødvendig for ham å flytte inn på Hjemmet. Nissims sønn er pastor i en menighet i Tel Aviv.

Å være kronisk syk er ikke noe gøy, men Herren vender det vonde til det gode. I et tilfelle der en av våre beboere ble livstruende syk, resulterte det i en fornyet kontakt med hans kone og datter etter mer enn 15 år! Hans familie hadde kuttet all kontakt med ham etter hans omvendelse. Priset være Gud som bruker

vanskelige situasjoner til hans ære! Be gjerne om at hans familie holder sitt løfte om å besøke ham i nær framtid. Vi vil oppmuntre dere til å fortsette å be for beboerne våre, noen av dem er syke og har konstante smerter. Be også om nåde og visdom for våre leger og pleiere som bærer byrden av omsorgen for beboerne.

Et takkeemne er at Herren har gitt oss en ny sekretær, Claire Akel, som tilhører Beit Eliahu menigheten. Hun erstatter Hilary som arbeidet hos oss i to år. Claire snakker arabisk, hebraisk, engelsk og også litt tysk og vi er fornøyd med hennes arbeid – hun glir godt inn i livet ved hjemmet.

Vi er også takknemlige til Herren for den relativt enkle overgangen av drift og kontroll av Ebenezerhjemmet til den lokale stiftelsen. Stiftelsen overtok offisielt driften av hjemmet fra 1.1.2011. De fleste byråkratiske spørsmål er tatt hånd om. Medlemmene av de nye komiteene har allerede hatt flere møter. Hjemmet sender nå et mer detaljert nyhets- og forbønnsbrev, mens den tekniske informasjonen (fakta og tall) blir rapportert til styret av ledelsen.

Et prosjekt som er underveis er oppgraderingen av datamaskinens maskin og programvare som inkluderer et profesjonelt program for aldershjem. Vi ønsker virkelig å takke de som har gitt oss de nødvendige midler som gir oss mulighet til å fullføre dette prosjektet. Dette vil effektivisere Hjemmets allerede profesjonelle medisinske behandling. (kr 48 500 ble sendt fra SMR i mars - red.anm)

En av visjonene til Hjemmet er å ikke bare

være involvert i pleie av de eldre som bor på hjemmet, men også å være involvert i helse-tjenester for eldre i det troende fellesskapet. I tillegg er vi glade for at Hjemmet kan fortsette den gode relasjonen med "MaonHod" (skolen for funksjonshemmede barn i nabolaget). Lærerne har spurt om å få bruke hagen vår re-

gelmessig slik at barna skal få glede seg over naturen.

2.Tim 2:19 Men Guds faste grunnvoll står, og den har et segl med denne innskrift: "Herren kjenner sine"

*I Hans nåde og kjærlighet,
Johnny og Shoshanna Khoury*

Denne damen er selv omskåret og har opplevd død og smerte på grunn av det. Nå er hun en av "informantene" i kampen mot omskjæring. Damen heter Hawa Bara Tomoutiera.

det "alltid" har vært slik. Nå har noen begynt å stille spørsmålet: "Hvorfor skal jentene våre omskjæres?". Gode svar uteblir, og vi ser nå at flere og flere landsbyer avviker praksisen, i hvert fall her i Mopti-området hvor vi bor.

NMS har gjennom misjonsarbeidet i Mali i mange år støttet kampen for å få avvirket prak-

Kampen mot omskjæring av unge jenter i Mopti-området, Mali

I Mali er om lag 90% av alle jenter omskåret eller kjønnslemlestet som det også heter og faktisk er. Denne praksisen er en gammel tradisjon som verken har røtter i islam eller kristendommen, men er en praksis som de bare MÅ gjøre på jentene sine fordi

sisen med omskjæring av unge jenter. Arbeidet i tre kommuner litt nord for byen vi bor i, har vært svært vellykket. Med en befolkning på rundt 35 000 innbyggere, er det så godt som helt slutt på praksisen. Tidligere ble nærmere 100 % av jentene omskåret, de fleste i 8-10 årsalderen, mens det i noen områder har vært vanlig å foreta inngrepet (og seremonien) på jenter helt ned i småbarnsalder.

Det store NORAD-støttede bistandsprosjektet vårt i femårsperioden fra 2009 til 2013 har kampen mot kjønnslemlestelse som et stort og sentralt element. Dette prosjektet arbeider i en fjerde kommune ennå litt lenger nord.

Maliske myndigheter har fram til nå hatt en lunken holdning til praksisen med omskjæring av jenter. Riktignok er det vedtatt en lov som forbyr helsepersonell å utføre inngrepet. Og læreplanen for offentlig skole pålegger alle skoler å undervise om hvilke helseplager og andre skadevirkninger praksisen med omskjæring av jenter bringer med seg. Men da spørsmålet om å lovfeste et generelt forbud mot å utføre omskjæring av jenter kom opp for et par år siden, etter påtrykk fra FN-organer, våget ikke politikerne ta dette steget. Temaet var for sensibelt, ble det sagt. Det kan synes rart siden

nabolandet Burkina Faso har vedtatt lovforbud. Men slik er det altså.

I område hvor vi bor, Mopti-området, ser det imidlertid altså ut til å skje en endring, men det går ikke av seg selv! Skal tradisjoner og holdninger endres, skjer det ikke over natten. Langvarig og nitid informasjons- og oppfølgingsarbeid må til.

Denne praksisen går utover kvinnene, men det er også kvinnene som er nøkkelen til å få avviklet praksisen. De vanligste umiddelbare komplikasjonene er blødning og infeksjon. Senkomplikasjoner er det som regel mange av og disse kan være meget alvorlige, ja dødelige, spesielt ved fødsler. Det er kvinnene selv som utfører inngrepene. Noen kvinner i hver landsby har dette som ”yrke”. Denne gruppen er det derfor viktig å få med på laget i arbeidet med å få avviklet praksisen med omskjæring. Andre grupper er landsbysjefene, marabouene, tradisjonelle medisinmenn og lærere. Dersom

det skal bli en endring, er det viktig og absolutt nødvendig at alle som har noe de skulle sagt i samfunnet, er overbevist om at praksisen med omskjæring av unge jenter ikke tjener til det gode for jenta, men at det er skadelig både på kort og lang sikt.

Kampen mot omskjæring av unge jenter i Mopti-området går innunder det diakonale arbeidet som NMS utfører gjennom den lokale misjonsorganisasjonen vi er en del av her i Mali. Gjennom dette arbeidet, vil mange liv bli spart og unge jenter vil få et bedre og mer verdig liv. Som misjonsorganisasjon gir det mening å støtte denne kampen.

Til slutt: Takk så mye til dere som ber for oss! Vi er avhengige av å ha sånne som dere i ryggen for å kunne stå i denne tjenesten! Må Gud velsigne dere alle.

*En hilsen til hver og en av dere især fra
Else Storaas Vatne, NMS-representant i Mali.*

Ny redaktør

Det er med frykt og beven jeg har sagt ja til dette vervet. ”Å hoppe etter Wirkola” er et uttrykk som i dette tilfelle ikke dekker nok. Beate Øglænd har gjort en formidabel jobb som redaktør i mange, mange år

og vi kan ikke få takket henne nok for dette. Nå er stafettpinnen gitt videre til meg, Frøydis Vestbøstad. Jeg har vært misjonær i Indonesia i to perioder sammen med mann og 3 barn. Nå

bor vi i Trondheim. Jeg er 43 år og jobber på en forsterket skjermet enhet i Trondheim kommune. Jeg har sittet i landsstyre i SMR siden jeg for første gang var på Landsmøte (Frekhaug 2007). Ble nestleder i 2010, men har nå fått permisjon fra dette vervet for å ta over som redaktør. Vil du be for meg i denne oppgaven og vil du hjelpe meg med å få bladet til å være slik vi vil ha det. Det skal fortsatt være et håndslag til misjonærene som er ute og til oppmuntring for oss som er hjemme. Til dette trenger vi hilsener fra begge ”leirer”. Du får tak i meg ved å sende brev; Frøydis Vestbøstad, Rådyrveien 64, 7082 Kattem, sende mail: froydisvest@gmail.com eller ringe meg; 93806748

Helsing frå SMR i Giske

Heilt sidan foreninga starta i april 1998 har vi hatt gleda av å ha Solbjørg Pilskog i lag med oss ein gong i året. Som dei fleste veit feira Solbjørg 80 årsdag før sist utreise til Kamerun. I det høve ønska ho ikkje noko personleg, men gave til arbeidet ho står i.

Vi hadde veldig lyst å gjere litt stas på henne når ho kom heim denne gongen. Vi har høyrte historier om egg og høner, mais og anna ho får i gave når ho kjem heim til sine i Gadjiwan. Høner og denslags har vi lite av, men vi inviterte på potetball, det mest sunnmørske vi visste. Hadde det veldig kjekt på kafe.

Etter at alle var mette, drog vi heim til Randi Sjøvåg der vi fekk høyre frå arbeidet til Sol-

bjørg. Alltid like spennande. Vi kjenner oss privilegerte som får vere med på vår måte i dette arbeidet

For tredje år på rad har Kjellaug Viddal-Ervik brodert duk til utlodning. I tillegg kom ei yngre veninne av henne og ville gi eit nydeleg heimelaga smykke. Loddsal er ikkje berre pengar. Når vi sit i kjøpesentera i kommuna kjem vi i kontakt med mange, både dei som kjøper lodd og dei som berre vil ha ein prat.. Ein fin måte å gjere arbeidet kjent . To flotte gevinster innbrakte kr.11.600 til SMR. Vi er takksame for innsatsen Kjellaug!!

Liv Erstad.

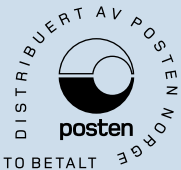
Sekretær i Giske SMR

www.misjonsringen.com

SMR har en stund hatt egen nettside. Der ligger Misjonsringen i Pdf-format slik at det kan leses online. Det er noen bilder der og litt historie. For deg som er ”på nett” vil jeg anbefale å følge med på siden vår. Den er under for-

andring og da vil vi få anledning til å komme med nyheter oftere enn fire ganger i året. Vil du bidra med stoff, både i nettutgaven og papirutgaven, ta kontakt med redaktøren.

B ØKONOMI
ECONOMIQUE

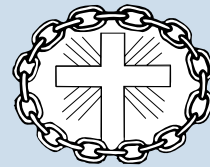

NORGE P.P. PORTO BETALT

Retur og adresseforandring til:
SMR's kontor
Lovisenberggt. 15 A,
0456 Oslo

*Stoff til bladet mottas
alltid med takk.*

*Absolutt siste frist for
innlevering til redaktør
er fredag 11.11 for årets
adventsnummer som
kommer i posten uke 49
med bl.a nytt bønnekort.*

EF. 1,12

MISJONSRINGEN utgis av Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo, tlf. 22 35 82 72
Postgiro: 0532.12.86285. Bankgiro: 1609.51.13676
E-post: SMR@Lovisenberg.no

SMRs hjemmeside: <http://www.misjonsringen.com>

Formann: Torbjørg V. Andersen,

Nordre Alle 13, 3122 Tønsberg, tlf. 33 36 94 64

Redaktør: Frøydis Vestbøstad,

Rådyrveien 64, 7082 Katterem tlf. 93 80 67 48

E-post: forydisvest@gmail.com

Hovedkasserer: Ann-Mari Rothli,

Lovisenberggt. 23C, 0456 Oslo, tlf. 22 37 61 01

ISSN 1892-7416